

SEIMO ANTIKORUPCIJOS KOMISIJOS PARLAMENTINIO TYRIMO DĖL VALSTYBĖS
POLITIKŲ IR PAREIGŲNŲ VEIKSMŲ BEI SPRENDIMŲ NAGRINĖJANT FINANSINIŲ
NUSIKALTIMŲ TYRIMO TARNYBOS PRIE VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJOS VADOVŲ
V. GAILIAUS IR V. GIRŽADO ATLEIDIMO IŠ PAREIGŲ APLINKYBES
2012 M. VASARIO 28 D. POSĖDŽIO NR.114-P-5
STENOGRAMA

(posėdyje dalyvavo G. Vainauskas)

(kalba netaisyta)

Sutartiniai žymėjimai:

KL. – kalba arba klausia Seimo narys.

[...] – praleistas posėdžio stenogramos tekstas, kuris neviešinamas.

(...) – dėl nekokybiško garso įrašo neiššifruojami žodžiai.

(*) – autoriaus pastaba po stenogramos redagavimo.

[...]

KL. Iš esmės, tai čia (...) „Lietuvos ryto“, ko gero, vienas pagrindinių akcininkų. Gerbiamas (...), aš manau, kad jūs visą tą kontekstą daugiau mažiau žinote, kas vyksta. Mūsų tema yra visa tai, kas susiję su (...)

(...) Nieko sau, čia sėkmingas numeris.

KL. Visa tai, kas susiję su FNTT pareigūnų atleidimu. Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnybos pareigūnai buvo atleisti neva jie nutekino informaciją. Palaukit. Neva jie nutekino informaciją, kuri buvo perduoda jūsų laikraščiui. Dabar eigoje mūsų komisija tyrimo metu išsiaiškino, jog ši informacija nebuvo slapta. Ar galėtumėm sulaukti iš jūsų komentarų šita tema, ką jūs galbūt žinote, ką galite pasakyti. Aš manau, kad jūs sulauksite klausimų iš mūsų komisijos narių. Galbūt savo galėjimo šnekėti ribose, noro šnekėti, čia ne teismas, žinote.

G. VAINAUSKAS. Gerbdamas Seimą aš ir atėjau čia.

KL. Labai ačiū, tikimės, kad gerbiamas (...) Seimą ir pareigūnus tuos, kurie taip pat, mes taip numanomai galbūt ir nekalti yra dėl to. Ar mes pradėsime nuo klausimų? Gal pasisakykit, taip.

(...) Aš nesupratau, čia apie informaciją kalbama ar apie „Snorą“, „Lietuvos rytą“?

KL. Žiūrėkite, du FNTT pareigūnai (...)

G. VAINAUSKAS. Tai aš suprantu.

KL. Kaltinami dėl to, kad jie nutekino informaciją jūsų laikraščiui. Neva ji buvo slapta. Mes išsiaiškinome, jog ne slapta.

(...) Tai mes tą parašėme irgi, kad ne slapta.

KL. S. Stoma gavo, kad netgi įtakos neturėjo jūsų straipsnis tam. Bet esmė yra, kad įtakos turėjo tam, kad tuos du pareigūnus nu šiaip iš esmės, grubiai tariant, išmetė iš darbo.

G. VAINAUSKAS. Kaip įdomu, kaip gali du pareigūnai susitarę nutekinti informaciją? Aš jokių būdu to negaliu pasakyti ir aš paprasčiausiai tos informacijos neturiu. Mes visą laiką domėjomės istorija kas liečia „Snoro“ banką ir „Lietuvos ryto“ santykius, nes iš karto po to, kai prasidėjo spaudimas „Snorui“, nori nenori ta problema reikėjo domėtis, mes negalėjome ja nesidomėti. Buvo sudaryta grupė žmonių, kurie to domėjosi ir visą laiką rinko tą informaciją ir kai gavome iš generalinės prokuratūros patvirtinimą, kad, D. Raulušaitis pasirašė, kad reikia imtis priemonių prieš „Snorą“, tas rašinys ir atsirado. Jeigu neklystu, jis kažkur apie pusę dviejų, tada *tapo aišku* (*), kad gresia negerai dalykai. O dėl konkrečių šaltinių aš tikrai *nieko negaliu pasakyti* (*), žurnalistų grupė buvo sudaryta. Jeigu teismas kažką kviesis, žurnalistų reikalas pasakyti ar nepasakyti. Aš ir taip per daug informacijos turiu, kad dar galvą apkraučiau.

KL. Žilvinai.

KL. Jeigu galima, aš tikrai neužduosiu klausimo, kas atskleidė žurnalistams tą informaciją, nes natūralu, kad jūs ir neturite tokios pareigos to pasakyti. Bet ar jūs galėtumėte patvirtinti, kad šita informaciją jūs gavote ne iš FNTT pareigūnų?

G. VAINAUSKAS (*). Aš negaliu patvirtinti, nes nežinau iš ir kur gavo žurnalistai informaciją.

KL. Ta prasme galėjo būti ir taip, ir taip?

(...) Žurnalistai nefigūruoja.

[...]

KL. Ar jūs negalėtumėte pasakyti, o kas, ta prasme, iš kieno iš generalinės prokuratūros gavote informaciją, kad D. Raulušaitis pasirašė dokumentą, susijusį su ikiteisminio tyrimo pradėjimu ir kada tai buvo? Jis apie antrą valandą pasirašė.

G. VAINAUSKAS (*). Aš nežinau, ar tai teisinga, bet redakcijoje buvo kalbama, kad jis apie antrą valandą pasirašė.

KL. O kas gavo tas informacijas?

G. VAINAUSKAS (*). Nežinau.

KL. O jums žinoma, kad jūsų pavaduotojas su artimais ryšiais susijęs su D. Raulušaičiu?

G. VAINAUSKAS (*). Žinoma.

KL. Tai gal iš jo?

G. VAINAUSKAS (*). Nemanau.

KL. Uždaviau beveik visiems tą klausimą ir jums užduosiu. Vis dėlto yra naivu tikėti ir aš tuo aš visiškai netikiu, kad „Lietuvos rytas“ norėdamas tam tikriems pareigūnams perduoti informaciją, kad jau priimtas sprendimas ir, vyrai, gali būti uždėti antrankiai ir nešdinkitės iš Lietuvos, kad tam reikia straipsnio. Taip, perduodama gali būti tiesiogiai, galima per trečiuosius asmenis ta informacija. Sako, kad dėl to jie atsidūrė Londone. Bet aš noriu tada jūsų paklausti. Netikiu, kad čia tikrai taip daroma per žiniasklaidą. Ko siekė „Lietuvos rytas“ atspausdindamas šitą straipsnį? Didesnio tiražo, didesnio kažkokio skaitomumo ar padaryti tam tikroms institucijoms vienokį ar kitokį poveikį?

G. VAINAUSKAS (*). Paprasčiausiai, manau, kiekvienas redaktorius *tokia informaciją turėdamas ją* (*) spausdintų. Užtenka, kad jau turėdami informaciją dėl planuojamo Kedžio nužudymo pareigūnai ją nutylėjo, tai aš dabar, žinodamas tokią informaciją, ką, aš turėjau ją nutylėti? Jeigu aš nebūčiau tikras žurnalistas ir redaktorius ar tikrai būčiau nutylėjęs, man tai būtų daug pigiau atsieję. Aš būčiau išsaugojęs pusantro milijono „Snoro“ banke, ko mes nepasiėmėm motyvuodami tai, kad nenorėjom pasirodyti, kad žinojom informaciją. Man atrodo, kad tai yra, svarbiausia yra žurnalistinis požiūris į savo darbą, profesinis požiūris lėmė, kad ta medžiaga pasirodytų.

KL. Sakykite, aš skaičiau, atsiprašau, skaičiau, jog šitos informacijos vertė yra 1 mln. eurų, ar čia pagrįsta ta informacija?

(...) Milijonas, baikit, milijardas. Ar čia yra pagrįsta ta informacija?

G. VAINAUSKAS (*). Baikit, tokiais pinigais, man atrodo, net pasaulyje, pasidomėkit Anglijoje, už geriausią informaciją mokama 100 tūkst. svarų sterlingų, tai kur čia tokie pinigai? Baikit juokauti. Yra galbūt, gal lėmė sprendimą ir tai, kad „Snoro“ bankas tikrai, mano manymu, *nesiruošė žlugdyti* (*). Aš neturiu informacijos apie jų tą veiklą, bet iš kelių bendravimų su tais žmonėmis aš susidariau tą įspūdį, kad jis buvo pakankama patikimas bankas. Tą rodė ir Lietuvos banko visi pasisakymai ir rodikliai. Taip, viskas buvo patikima ir, aš manau, kad tai buvo gal net pareiga, viešas įspėjimas tam bankui. *Nes jo vadovai* (*) ištiesė „Lietuvos rytui“ (*) pagalbos ranką kai mums buvo sunku, *kai dėl krizės grėsė žlugimas* (*).

KL. Man klausimas kyla. (...)

KL. Užsirašyk, Petrai. Aš padėsiu tau užsirašyti... Sakykit prašau, ar galite patvirtinti vienaip ar kitaip 14 d. posėdis ir 15 d. straipsnis jau yra. Ar 12-13 d. ar buvo jau aptarinėjami, ar jums jau ta informacija vienokia ar kitokia iš vienokių šaltinių ar kitokių jau buvo gauta ir jūs jau dėliojote savo straipsnį 15 d.?

G. VAINAUSKAS (*). Iki tol buvo tik kažkokie kontūrai informacijos, *apie tai sklido užuominos iš Vyriausybės rūmų, bet nieko konkretaus nebuvo. Kai buvo sužinota, kad Generalinėje prokuratūroje pasirašytas veiksmų planas prieš „Snorą“, buvo aišku, kad bręsta rimti įvykiai* (*).

KL. Bet kontūrai, jau galite patvirtinti, kad buvo tokie?

G. VAINAUSKAS (*). Buvo labai neryškūs. Aptakūs. Apie Gariūnus *ir turgaus operaciją* (*) spalio mėnesį *irgi nutekėjo informacija* (*). Žinom, kad kažkas įvyko, bet niekas negalėjo to patvirtinti,

kaip ir „Snoro“ atveju (*). Bet buvo patvirtinamas. *Dokumento pasirašymas Generalinėje prokuratūroje* (*). Iki tol faktiškai nieko nebuvo.

KL. Taip, Petrai.

KL. Žiūrėkit, jūs čia labai įdomiai (...) galbūt ne visai susiję su ta, kadangi visi sekam „Snoro“ banko reikalus. Jūs pasakėte, kad bankas buvo mokus, neturėjo finansinių problemų. Tai kodėl vis tikrai jūs (...) jūsų manymu, kodėl buvo nacionalizuotas bankas? Ar tai dėl rinkos persiskirstymo, jūsų manymu, ar dar kažkokie kiti interesai? Jūs turit gi savo nuomonę?

G. VAINAUSKAS (*). Kodėl buvo Leo sunaikintas? Kodėl yra bankas (...) Aš manau, kad daug veiksmų buvo. Ir rinkos persiskirstymas, ir (...) Kodėl mes visą laiką domėjomės ta istorija? Aš manau, kad ir „Lietuvos rytas“ ne paskutinį vaidmenį suvaidino šitoj istorijoje. Aš esu tuo įsitikinęs. Aš negaliu pasakyti, kad aš tą girdėjau tiesiogiai iš kažkur tai iš Prezidentūros, ar Lietuvos banko, bet iš „Snoro“ vadovų esu bent triskart girdėjęs tam tikrus pasisakymus liečiančius „Lietuvos rytą“. Aš juos galiu pasakyti, bet ar jie teisingi, ar neteisingi, aš negaliu garantuoti. Pavyzdžiui, gegužės mėnesį buvo susitikimas mano su R. Baranausku ir jisai pasakė, kad jį *Lietuvos bankas* (*) spaudžia priversti „Lietuvos rytą“ nekritikuoti Prezidentės. Vienintelė sąlyga buvo iškelta. Visus galima Lietuvoj kritikuoti, išskyrus Prezidentę.

KL. Kas tai pranešė?

G. VAINAUSKAS (*). V. Vasiliauskas. Tokia buvo ir V. Vasiliausko perduota žinia R. Baranauskui. Vienas susitikimo pavyzdys. *Liepos mėnesį* (*) buvo susitikimas. Šiaip aš susitikdavau *dažniausiai dėl* (*) paramos krepšiniui, nes visi kiti dalykai (...) *susiję su banku mane* (*) nelabai domino, nes ir *užsakydamas* (*) reklamą *bankas niekuo neišsiskyrė* (*). *Liepos* (*) mėnesį buvo susitikimas vėl po susitikimo su V. Vasiliausku ir buvo paprašyta, kad jeigu norit ramiai gyventi, parduokit „Lietuvos ryto“ akcijas. *Liepos* (*) mėnesį. Aš dabar datų taip tiksliai negaliu atsakyti. Galima (...)

KL. Čia irgi buvo įdėta į Prezidentės lūpas?

(*G. VAINAUSKAS). Ne. V. Vasiliauskas perdavė.

KL. Bet kaip jos (...)

G. VAINAUSKAS. Šiuo atveju jis nesakė, man atrodo, kad Prezidentės ar ne, bet *ragino* (*) parduoti akcijas. KL. Bet nenurodė kam?

G. VAINAUSKAS (*). *Dar apie susitikimą* (*) liepos mėnesį. *Jame dalyvavo ir V. Antonovas* (*). Atsimenu, jo gimtadienis *buvo prieš kelias dienas* (*). Lietuvoj jis *viešėjo* (*) tuo metu. Tai buvo irgi paspausti dėl to Lietuvos *ryto* (*) (...) Jie buvo jau, kaip sakoma, lyg susitaikę, kad reikia atsisakyti tų akcijų, bet paskui nutarė, kad ne. Mes kovosime, nes ką jie gali padaryti bankui, kur *daug* (*) Lietuvos gyventojų *laiko indėlius* (*), kad bankas mokus. Jie nesitikėjo, kad gali tai įvykti. Aš jiems pasiūliau vis dėlto dėl ramaus gyvenimo vis dėlto gal geriau atsisakyti tų akcijų (...)

KL. Čia su Antonovu, čia ne su V. Vasiliausku.

G. VAINAUSKAS (*). Ne, ne. Aš su V. Vasiliausku nesu net pažįstamas nei bendravęs. Todėl aš negaliu patvirtinti, ar tai buvo, ar nebuvo. Aš tik perduodu jums, ką man sakė R. Baranauskas o *liepos mėnesį* (*) ir V. Antonovas. Tokia kalba buvo. Aš manau, kad tai yra, kaip jūs sakėt, kodėl tai įvyko ar ką (...) Žinot, aš visada manau, kad *valdžia* (*) nori būti stipri ir nenori, kad šalia atsirastų kažkas labai stipraus irgi.

KL. Bet žiūrėkit, jūsų prašė nekritikuoti. Supratau, kad jūs tam nepasidavėt?

G. VAINAUSKAS (*). *Aš save laikau laisvos profesijos atstovu* (*).

KL. Aišku.

(...) Laikraštis, man atrodo, nepasikeitė. Ar įsigijus, ar dabar.

KL. Bet dabar jau Prezidentės nekritikuojat.

G. VAINAUSKAS (*). Tikrai? (...) Vadinasi, gal pasitaisė Prezidentė. *Juk nekritikuoji šiaip. Tai būtų nesąžininga* (*). Nors dabar truputį, aišku, nelabai gerai *Prezidentė pasielgė* (*) paskambindama į FNTT. Man atrodo, rimtas dalykas.

KL. Ne, jinai ne FNTT vadovui skambino. Atsiprašau, taip, taip.

(...) Ar jums nekilo abejonės, kad šita informacija apie Generalinės prokuratūros veiksmus sąmoningai suskaičiuota, kad jūs išspausdinat ir tada išsigąsta „Snoro“ akcininkai? Ar mąstėt, kad... ar tai nėra klasta šita informacijos nutekėjimas?

G. VAINAUSKAS (*). Ne, ne. Aš manau, kad (...) dar Lietuvoj yra mąstančių žmonių (...) į kalėjimą *nenorinčius* (*) žmones sodinti už tai, ko jie nepadarė, dar ne visada galima. Manau (...) Jau čia nuo jūsų priklausys.

KL. Suprantat, kame dalykas? Čia mes kviesdami jus į šį posėdį, tai suponavom tokį vieną paprastą faktą, kad jūs galėtumėt būti tiesiog gelbėjimo ratas tiems dviem pareigūnams paprasčiausiai pasakydami, jeigu taip, aišku, įmanoma, kad jie čia niekuo dėti. Žinot, kaip sako, jie čia ne prie ko. Taip, kaip R. Palaitis ne prie ko (...) žinokit, tai čia būtų pati geriausia žinia ne tik kad 89% Lietuvos žmonių, kurie laukia tų pareigūnų išgelbėjimo.

G. VAINAUSKAS (*). Jeigu jūs galit, aš išjungsiu ją (...) pasakysiu rytoj, nes turiu pakalbėti su žurnalistais.

KL. Būtų idealu. Mes rytoj 14.00 val. darom vėl (...)

KL. Ligitai, jeigu galima, patikslinsiu. Mes tikrai neprašom saugodami žurnalistų privatumą (...)

---. Aš turiu pasiklausti žurnalistų tikrai, ar jie tai gali pasakyti, ar

KL. Nu tai čia puiki žinia. (...) Sauliau, informacija nėra slapta. Dėl jos niekas nekels tyrimo. Čia ikiteisminis tyrimas (...)

KL. Čia nėra mūsų tikslas išsiaiškinti, kas nutekino. Mes tiktai tų pareigūnų atleidimo (...)

Mes nagrinėjame tų žmonių atleidimo atvejį, o ne teisėtumą to atleidimo.

G. VAINAUSKAS (*). Pasauly ne tokie dalykai yra pasirodę *žiniasklaidoje* (*). Čia tik *mano įsitikinimas* (*).

KL. Tai dabar mes rytoj (...)

(...) Tai pirmiausia valstybės paslaptis (...) Kokios čia valstybės (...) patys išsiaiškinom. Jokių valstybės paslapčių čia nėra. Iš pradžių bandė dengtis valstybės paslaptim. Jeigu žino žmogus (...) sąžiningi žmonės ir jeigu juos kritikuoja už tai, kad jie sąžiningi, tai tada jau nebėra (...)

KL. Bet, matot, juos ne dėl to kritikuoja, kad jie sąžiningi, o dėl to, kad jie lygiai taip pat nepaklūsta kažkam (...)

G. VAINAUSKAS (*). O Prezidentė ką pasakė apie V. Gailių? Jūs žinot, ką pasakė Medalinskui?

L. KERNAGIS. Ne, nežinom.

G. VAINAUSKAS (*). Koks jis per pareigūnas, jeigu per 20 metų namo *nepasistatė* (*).

KL. Girdėjom tokį dalyką, girdėjom. Tai čia fokusas visiškas.

[...]

KL. (...) Kaip žurnalisto domitės. Kodėl išsiskyrė A. Kubiliaus ir V. Landsbergio pozicija? V. Landsbergis nedviprasmiškai jūsų taip pat televizijos laidoje pas E. Jakilaitį remia Prezidentę ir įvardino šituos žulikus (...) Man tai įdomu. Nejaugi už tai, kad prieš išvakarėse Prezidentė jam įteikė kažkokį apdovanojimą, nejaugi dėl tokio menkniekio V. Landsbergis pakeitė poziciją. Jūsų pozicija.

G. VAINAUSKAS. Kokia mano pozicija? Aš manau, kad V. Landsbergis su Prezidentė daug veiksmų derina. Nes V. Landsbergis pasiekė savo gyvenimo svajonę, jis beveik prezidentas, bet nematomas.

[...]

KL. O į jus asmeniškai dar kas nors dar iš prezidentūros, Prezidento patarėjų tiesiogiai ar per kitus asmenis dėl jūsų pozicijos Prezidentės atžvilgiu bandė su jumis kaip nors kalbėti, ar užuomina perduot, ar kažkokį kitokį veiksmą, kad duotų suprasti, kad nekritikuotų Prezidentės?

G. VAINAUSKAS. Nebuvo aiškių užuominų. Tikrai nebuvo. *Matyt buvo nutarta veikti* (*) per „Snoro“ banką.

KL. Gerbiamasis G.Vainauskai, toks klausimas jums, ko gero, vėl bus šiek tiek kurioziškas. Ar mes pirmieji, kurie klausiamo pas jus štai to klausimo, ar jie kalti, ar jie nutekino ir kas nutekino? Ar dar buvo kas nors, kad pas jus klaustų? Aš kalbu iš struktūrų.

G. VAINAUSKAS. Ne. Nors aš žinojau, kad buvo bandymas ten kažkaip *reaguoti* (*), kad *pradėtų* (*) ikiteisminį tyrimą iš karto (...). Vėl iš prokuratūros buvo tokia informacija, bet jie kažkaip dvi dienas svarstė, bet neišdrįso.

(...) Dėl to turbūt kad (**tai buvo*) ne slapta informacija?

G. VAINAUSKAS. Vis dėlto *ketvirtadienį ir penktadienį* (*) svarstymas buvo toks. *Svarstyta* (*) ar mane pakviesti, apklausti.

KL. Patikslinkite, ar čia iš Generalinės prokuratūros, ar iš Vilniaus apygardos?

G. VAINAUSKAS. Manau, kad *veiksmas vyko iš ten ir iš ten* (*).

[...]

(...) Galbūt prieš baigiant mūsų pokalbį, kaip mums dabar suderinti dėl rytojaus.

G. VAINAUSKAS. Aš jums pasakysiu arba taip, arba telefonu.

KL. Jūs, kai dabar kalbėjote ir atsakinėjote, pasakė, kad ten, kai buvo ruošiamasi pradėti galbūt ikiteisminį tyrimą, tai natūralu jau jus apklausti, ar ne?

G. VAINAUSKAS. Taip.

KL. Jūs apie tai sužinojote ir gavote informaciją iš prokuratūros. Ir tai reiškia, kad jūs prokuratūroje turite tam tikrus informacijos šaltinius?

G. VAINAUSKAS. Na, visur mes turime.

KL. Ačiū.

G. VAINAUSKAS. 22 metai dirbame tą darbą (...) kai pas jus yra štai konservatoriai

(...) Tiesiai šviesiai reikia paklausti. Tai prokuratūroje (...)

G. VAINAUSKAS. Tikrai geresnės (...) opozicijos nėra. Nes jie dirba savo darbą.

(...) Ar dar klausimų?

KL. Vis tik jūs jau esate senas (...)

G. VAINAUSKAS. Aš antrą kartą esu Seimo rūmuose, įsivaizduojate, gyvenime!

KL. Tai įdomu. Pirmą kartą matau jus fiziškai gyvą štai taip. (Balsai salėje) Ne toks baisus, kaip atrodot, ir kaip taip straipsniai atrodo. Jūs man pasakykite, vis tiek jūs irgi taip, kaip daug informacijos ir visur viską turite. Aš, kaip daug metų išbuvęs Seime, žinau, kad ne Seimas ir ne Vyriausybė valdo valstybę. Kas valdo valstybę, jūs galite pasakyti ar ne?

(...) Per daug sudėtingas klausimas. (Balsai salėje) Kadangi Daukanto gatvėje prezidentūra. Dar tą patį klausimą. Mes su kolegomis čia nesutariame. Mano manymu, kad visoje šitoje bankų griūties istorijoje, pareigūnų atleidimo istorijoje, generalinio prokuroro pavaduotojo atleidimo istorijoje užsakovas, mano giliu įsitikinimu, Prezidentūra, o VSD yra tik vykdytojai ar įrankis? O ji sako, kad ir VSD čia savo politiką veda ir pasijungia tik prezidentūra. Kaip jūs?

G. VAINAUSKAS. Jūs čia ne apie *A. Neverg* (*) kalbate?

KL. Ir apie *A. Neverą* (*), ir apie Specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnus.

G. VAINAUSKAS. Tai buvo daugiau mažiau, man atrodo, Prezidentūros žmogus.

(...) Bet staiga tapo ne prezidentūros. Žiūrėkite, kas čia yra. Ar čia VSD yra tik vykdytojas Daukanto gatvės nurodymu (...)

G. VAINAUSKAS. Man labai gaila, kad mes visi tiek tarpusavio kovose paskendę esame, o Lietuvoje niekas nevyksta. Nuotaikos verslo pasaulyje *ne kokios* (*). Pasikalbėti su žmonėmis, visi nežino, niekas jų nepastebi, nieks jiems nepasako gero žodžio. Žinote, ta karta, kuri norėjo ką nors Lietuvoje daryti, ji jau padarė, pastatė, sukūrė. Jau ji šiek tiek paseno. Reikia naują kartą auginti ir sakyti... Bet kadangi niekam neįdomu. Į Prezidentūrą žmonės per *pustrečių* (*) metų nepatenka. Nė vienas verslo pasaulio žmogus. Reikia gal suformuoti kažkokias moralines nuostatas visuomenei? Jūs labai gudrus. Žinokite, aš tikrai nežinau. Bet šiuo atveju (...) Tokią istoriją turėjome (...) nes tas valdžių atskyrimo (...) principas Lietuvoje visiškai buvo pažeistas, tai turėjo įvykti. Tai turėjo įvykti. Anksčiau ar vėliau jis būtų įvykęs. Na, negali būti. Mes dar nesame visiškai nedemokratinė valstybė.

(...) Dabar pasekmė ir sprendimo būdai. Nes faktiškai iš R. Pakso istorijos nepasimokėme nieko. Istorija kaip ir kartojasi.

(...) VSD sustiprėjo kaip įrankis.

G. VAINAUSKAS. R. Pakso istorijoje iš mūsų buvo daugelis idealistai. O istorija *mums tik siuntė išbandymus* (*) (...) *Manau* (*) nereikėjo su juo taip *griežtai pasielgti* (*).

(...) Aš labai tikiuosi, kad mes iš jūsų gausime atsakymą ne. Bet ar suprasime, kad (...)

G. VAINAUSKAS. Aš tik norėjau jums visiems perduoti tą informaciją, kad, aš manau, kad laikraštis irgi nebuvo paskutinėje vietoje vykstant visai šitai istorijai. Tai aš viską pasakiau, daugiau nežinau.

KL. Ten yra kitas (...) ten su parašu, atsakomybė už žodžius (...)

G. VAINAUSKAS. Aš už tą, ką pasakiau, galiu čia pasirašyti.

KL. Ne, nėra pas mus tokio režimo.

(...) Parašą dėl viso pikto galime prašyti (...)

[...]